

Η αλήθεια είναι πως η εσωτερική επικαιρότητα έχει καταστήσει τον δημόσιο διάλογο μονοθεματικό. Όμως αυτή τη στιγμή, όχι και τόσο μακριά μας, συμβαίνουν φρικαλεότητες που διόλου φαίνεται να απασχολούν την ευρωπαϊκή μας συνείδηση. Στο πλαίσιο της συμφωνίας για την κατάπαυση του πυρός ανάμεσα σε Ισραήλ και Παλαιστίνη, η Χαμάς επιδιέχεται σε κτηνωδίες, που υπογραμμίζουν όλο και εντονότερα την ανάγκη δυτικής επαγρύπνησης. Αποστεωμένοι ισραηλινοί όμηροι μετά την απελευθέρωσή τους αποκαλύπτουν ανηλεή βασανιστήρια. Στα χέρια των συγγενών δίνονται επίτηδες λάθος σοροί, ενώ προπαγανδιστικό υλικό της τρομοκρατικής οργάνωσης τοποθετήθηκε μέσα στα φέρετρα νεκρών μωρών. Άνδρας που έμαθε ότι δολοφονήθηκαν η σύζυγος και τα παιδιά του υποχρεώθηκε να φιλήσει στο μέτωπο κατά την απελευθέρωσή του τον βασανιστή του, ως ντεκόρ της προπαγανδιστικής φιέστας, ενώ άλλοι όμηροι υποχρεώθηκαν να παρακολουθήσουν την απελευθέρωση συνομήρων τους, ένα ψυχολογικό μαρτύριο ως επιστέγασμα στον σωματικό τους βασανισμό. Η Amit Sussana διηγήθηκε στον ΟΗΕ μετά την απελευθέρωσή της ότι τη βίασαν, την κρεμούσαν ανάποδα, τη γρονθοκοπούσαν. Οι γονείς τεσσάρων ισραηλινών ομήρων περιέγραψαν πως οι κόρες τους έμεναν κατά την αιχμαλωσία τους σε κλουβιά. Δεν είχαν πρόσβαση σε τουαλέτες, μαγείρευαν για τους βασανιστές της Χαμάς, οι οποίοι τις κακοποιούσαν σεξουαλικά και δεν λάμβαναν την παραμικρή θεραπεία για ασθένειες που απέκτησαν κατά την πολύμηνη ομηρεία τους. Υποχρέωσαν τη μία να παραστήσει τη νεκρή ώστε να δει η μητέρα της το βίντεο.

Απέναντι σε αυτές τις φρικωδίες αντηχεί η εκκωφαντική αφωνία ανθρωπιστικών οργανώσεων που στέκουν θλιβεροί θεατές, ενώ η Δύση παρατηρεί καταφανώς αμήχανη την πρωτοφανή μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έξαρση του αντισημιτισμού. Για τους εγχώριους δικούς μας τάχα «ευαίσθητους» δικαιωματιστές, ούτε λόγος! Πολίτες μαχαιρώνονται σε ευρωπαϊκές πόλεις, επιχειρήσεις ισραηλινών συμφερόντων βανδαλίζονται, λίγους μήνες πριν έγινε πογκρόμ κατά οπαδών της Μακάμπι στην Ολλανδία, ενώ ναζιστικά σύμβολα ζωγραφίζονται στα σπίτια εβραίων πολιτών ευρωπαϊκών κρατών. Και εδώ στην Ελλάδα, όμως, μόλις πριν από λίγες εβδομάδες έγινε στόχος καθηγήτρια του ΕΚΠΑ. Η κυρία Βάνα Νικολαΐδου Κυριανίδου δέχτηκε επίθεση από «φοιτητές, φοιτήτριες, φοιτητά υπέρ της Παλαιστίνης» - έτσι τουλάχιστον υπέγραψαν στα φέιγ βολάν που πέταξαν στο γραφείο της -, οι οποίοι έγραψαν στο πάτωμα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» και στους τοίχους «Βάνα σιωνίστρια». Ανιστόρητα γκρουπούσκουλα απείλησαν την κυρία Κυριανίδου για τις απόψεις που εκφράζει εναντίον της Χαμάς, τις αναφορές της στα social media υπέρ της απελευθέρωσης των ομήρων, αλλά και για το συνέδριο που διοργάνωσε: «Αντισημιτισμός, ολοκαύτωμα και φιλοσοφική σκέψη».

Πριν από έναν μήνα, πρωθυπουργοί, αρχηγοί κρατών, βασιλιάδες και αξιωματούχοι από 54 χώρες συγκεντρώθηκαν στο Αουσβιτς για να τιμήσουν την 80ή επέτειο από την απελευθέρωση του πρώην ναζιστικού στρατοπέδου, του τόπου μαρτυρίου για περίπου 1 εκατομμύριο Εβραίους. Εκεί, οι ελάχιστοι επιζώντες κρατούμενοι, οι οποίοι λίγο πριν είχαν αφηγηθεί τις ιστορίες τους σε 15 χώρες, εξέπεμψαν σήμα κινδύνου για την άνοδο του αντισημιτισμού και την επανάληψη της Ιστορίας. Ο Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ ανέφερε ότι το 96% των Εβραίων που ρωτήθηκαν σε 13 ευρωπαϊκές χώρες δήλωσε ότι βιώνει αντισημιτισμό στην καθημερινή του ζωή. Ίσως δεν θα πρέπει άλλωστε να ξεχνάμε ότι το Ολοκαύτωμα δεν ξεκίνησε με τα δηλητηριώδη αέρια. Το μίσος κατά των Εβραίων ενσταλάχθηκε αργά και μεθοδικά.

Υπάρχει ένα εξαιρετικό ντοκιμαντέρ που προβάλλεται αυτή την περίοδο στο Netflix, «Ο Χίτλερ και οι Ναζί - το κακό στο σκαμνί», το οποίο τελειώνει με μία προτροπή: «Αυτό που συνέβη στη ναζιστική Γερμανία μπορεί να συμβεί αυτή τη στιγμή. Και πρέπει να είσαι σε εγρήγορση και να το πολεμάς όσο μπορείς. Δεν επιτρέπεται να εφησυχάζεις». Ενώ η εξαιρετική ιστορική ταινία «Χίτλερ - η αρχή του κακού» ξεκινά με την υπενθύμιση του Εντμουντ Μπερκ: «Το μόνο που χρειάζεται για να ανθήσει το κακό είναι να μην κάνουν τίποτα οι καλοί άνθρωποι».

Πηγή: [TA NEA, 2.3.205](#)